

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kulutustavaroiden turvallisuudesta sekä neuvoston direktiivin 87/357/ETY ja direktiivin 2001/95/EY kumoamisesta”

COM(2013) 78 final – 2013/0049 (COD)

(2013/C 271/15)

Yleisesittelijä: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

Neuvosto päätti 25. helmikuuta 2013 ja Euroopan parlamentti 12. maaliskuuta 2013 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta

Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta kulutustavaroiden turvallisuudesta sekä neuvoston direktiivin 87/357/ETY ja direktiivin 2001/95/EY kumoamisesta

COM(2013) 78 final – 2013/0049 (COD).

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean työvaliokunta päätti 12. helmikuuta 2013 antaa asian valmistelun ”yhtenäismarkkinat, tuotanto ja kulutus” -erityisjaoston tehtäväksi.

Asian kiireellisyden vuoksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitea nimesi 22.–23. toukokuuta 2013 pitämäänsä 490. täysistunnossa (toukokuun 22. päivän kokouksessa) yleisesittelijäksi Bernardo HERNÁNDEZ BATALLERIN ja hyväksyi seuraavan lausunnon äänin 120 puolesta, 1 vastaan 3:n pidättyessä äänestämästä.

1. Päätelmät ja suositukset

1.1 ETSK on komission kanssa samaa mieltä tarpeesta luoda kuluttajien suojelun korkean tason takaava oikeuskehys, jolla asetetaan velvoite kulutustavaroiden turvallisuudesta.

1.2 Komitea katsoo, että asetus on tätä olemassa olevien säädösten konsolidointia varten asianmukainen oikeudellinen väline, jolla ne mukautetaan tuotteiden kaupan pitämistä koskevaan uuteen lainsäädäntökehikseen. Asetuksella luodaan sama turvallisuuden taso kaikissa EU:n jäsenvaltioissa määrittämällä yhteisiä kriteerejä.

1.3 Koska asetus on ainoa säädösmuoto, jonka avulla hyväksyttävät toimet ja riskitaso ovat samat kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, tässä ehdotuksessa olisi käytettävä termejä, jotka voidaan tulkita yhtä laajasti kaikissa unionin jäsenvaltioissa.

1.4 ETSK katsoo, että koska standardointi on tärkeää tuoteturvallisuuden takaamiseksi, komission olisi lisättävä tukea kuluttajien osallistumiselle Euroopan standardointikomiteaan CEN:ään ja muihin vastaaviin elimiin.

1.5 Sisämarkkinoiden täysimittaista toteuttamista silmällä pitäen komitea katsoo yhtäältä, että ehdotus on kuluttajien kannalta hyvin merkittävä suojelutoimi, sillä se vähentää loukkaantumis- ja kuolemanriskiä ja palauttaa siten luottamusta, ja toisaalta, että liiketoimien avoimuus ja vilpittömyys ovat tarpeen, jotta niillä, jotka yrittävät tuottaa ja myydä vaarallisia tuotteita, ei olisi epäoikeutettua etua niihin kilpailijoihin nähden, jotka

hyväksyvät turvallisten tuotteiden valmistamisesta koituvat kustannukset.

2. Johdanto

2.1 Kuluttajien turvallisuuden suojeleminen edellyttää, että heidän käyttöönsä asetettavat tavarat ja palvelut ovat sellaisia, että ne tavanomaisissa tai ennakoitavissa käyttöolosuhteissa eivät aiheuta vaaraa kuluttajien turvallisuudelle, ja jos aiheuttavat, ne voidaan vetää markkinoilta nopein ja yksinkertaisin menettelyin. Tämä on ollut yksi yhteisön kuluttajansuojapolitiikan ensisijaisista periaatteista sen vuonna 1975 hyväksytystä alustavasta ohjelmasta lähtien⁽¹⁾. Kuluttajien suojelusta ja turvallisuudesta 23. kesäkuuta 1986 annetun neuvoston päätöslauselman⁽²⁾ seurauksena käynnistettiin niin sanottu ”uusi lähestymistapa” teknisen yhdenmukaistamisen ja standardoinnin alalla⁽³⁾.

2.2 Vuonna 1992 hyväksytty ensimmäinen direktiivi yleisestä tuoteturvallisuudesta⁽⁴⁾ korvattiin 3. joulukuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/95/EY⁽⁵⁾, joka tuli voimaan 15. tammikuuta 2002 ja joka jäsenvaltioiden oli saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 15. tammikuuta 2004. Tuolloin ETSK otti kantaa asiaan⁽⁶⁾ ja kannatti komission ehdottamaa lähestymistapaa, mutta esitti varauksia tietyistä seikoista.

⁽¹⁾ Euroopan talousyhteisön alustavasta toimintaohjelmasta kuluttajansuojaa ja kuluttajavalistusta koskevaksi politiikaksi 14. huhtikuuta 1975 annettu neuvoston päätöslauselma. EYVL C 92, 25.4.1975, s. 1 (ei suomeksi).

⁽²⁾ EYVL C 167, 5.7.1986, s. 1 (ei suomeksi).

⁽³⁾ Uusi lähestymistapa perustui neuvoston 7.5.1985 antamaan päätöslauselmaan, EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1 (ei suomeksi).

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24 (ei suomeksi).

⁽⁵⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽⁶⁾ EYVL C 367, 20.12.2000, s. 34.

2.3 Muita kuin elintarviketuotteita koskevan nopean tietojenvaihtojärjestelmän (RAPEX) perustamisella aloitettiin tietojen vaihto komission ja jäsenvaltioiden viranomaisten välillä jäsenvaltioiden viranomaisten ja talouden toimijoiden toteuttamista toimenpiteistä sellaisten tuotteiden suhteen, jotka muodostavat vakavan riskin kuluttajien terveydelle ja turvallisuudelle, jotta voidaan reagoida niin kutsuttuihin ”häätätilanteisiin”. Komissio hyväksyi vuonna 2004 ⁽⁷⁾ erityisiä ohjeita RAPEX-järjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

2.4 Vaikka kaikki 27 jäsenvaltiota ovat saattaneet direktiivin voimaan, soveltamista koskevat säännöt eivät ole olleet samat kaikissa valtioissa, ja joissakin täytäntöönpanosäädöksissä on eroja muun muassa seuraavien seikkojen osalta:

- Turvallisuuden arviointiin liittyvät seikat eroavat joissakin täytäntöönpanosäädöksissä direktiivin 3 artiklassa annetuista säännöistä.
- Jäljitettävyyden suhteen eräissä jäsenvaltioissa on pakollista ilmoittaa tuotteessa tai sen pakkauksessa tuotteen valmistajan – tai maahantuojan – nimi ja yhteystiedot, kun taas toisissa jäsenvaltioissa tämä on vapaaehtoista.
- Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa tuottajien tekemää ilmoitusta edellytetään ainoastaan, kun on kyse tunnetusta riskistä, eikä ilmoitusvelvollisuutta ole, jos tuottajan ainoastaan ”pitäisi tietää” riski käytettävissä olevien tietojen perusteella.

3. Komission ehdotus

3.1 Tarkasteltavana oleva asetusehdotus on osa niin kutsuttua ”tuoteturvallisuus- ja markkinavalvontapakettia”, johon sisältyvät myös ehdotus yhdestä yhteisestä markkinavalvonta-asetuksesta ja vuodet 2013–2015 kattava markkinavalvonnan monivuotinen toimintasuunnitelma.

3.2 Ehdotuksen tarkoituksena on täydentää kulutustavaroiden turvallisuutta ja tuotteiden kaupan pitämistä koskevaa viime vuosina annettua oikeuskehystä, joka koskee muita valmistettuja tuotteita kuin elintarvikkeita, tiettyjä tuotteita, kuten antiikkiesineitä, lukuun ottamatta. Siinä edellytetään, että kulutustavaroiden on oltava ”turvallisia”, ja asetetaan talouden toimijoille tiettyjä velvollisuuksia, ja samalla se sisältää standardien luomista koskevia säännöksiä yleisen turvallisuusvaatimuksen tueksi. Komissio käyttää oikeusperustana SEUT-sopimuksen 114 artiklaa, joka on sisämarkkinoiden luomista ja toimintaa koskevien toimenpiteiden oikeusperusta, unionin ja jäsenvaltioiden jaetun toimivallan pohjalta.

3.3 Komissio vaihtaa säädösmuotoa ehdottamalla asetusta direktiivin sijasta, ja sen tavoitteena on saada aikaan sama turvallisuuden taso kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ja yhdenmukaistaa alan lainsäädäntöä vahvistamalla sitä varten joukon yhteisiä pe-

rusteita tämän rajoittamatta alakohtaista lainsäädäntöä. Ehdotetulla asetuksella annetaan selviä ja yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan yhdenmukaisesti ja samanaikaisesti kaikkialla EU:ssa.

3.4 Komissio pyrkii säilyttämään kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelun korkean tason selkeyttämällä ja yksinkertaistamalla turvallisuusjärjestelmän toimintaa ja sen vuorovaikutusta unionin muiden säädösten kanssa.

3.5 Ehdotuksella on tarkoitus kumota direktiivit 87/357/ETY ja 2011/95/EY, joiden sisältö jaetaan kahteen parhaillaan laadittavana olevaan asetusehdotukseen. Tällä tavoin markkinavalvontaa ja RAPEX-järjestelmää koskevat säännökset, jotka tällä hetkellä sisältyvät yleisestä tuoteturvallisuudesta annettuun direktiiviin, on siirretty ehdotukseen uudeksi markkinavalvontaa koskevaksi yhdeksi yhteiseksi asetukseksi, jolla kaikki tätä alaa koskevat säännökset kootaan yhdeksi säädökseksi ja tehdään RAPEX-järjestelmästä ainoa vaarallisten tuotteiden yhteinen hälytysjärjestelmä.

3.6 Lisäksi tarkasteltavana olevassa ehdotuksessa säädetään kulutustavaroiden toimitusketjuun osallistuville asianomaisille talouden toimijoille (valmistajat, maahantuojat, jakelijat) asetettavista perustavanlaatuisista velvollisuuksista silloin, kuin niihin ei sovelleta vastaavia vaatimuksia alakohtaisessa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä. Niiden soveltaminen rajoittuu näin ollen tilanteisiin, joita ei säännellä alakohtaisesti tai joita säännellään alakohtaisessa lainsäädännössä vain osittain.

3.7 Lähtökohtana on yleinen periaate, jonka mukaan kaikkien unionin markkinoille saatettavien tai markkinoilla saataville asetettavien, muihin kuin elintarvikkeisiin luettavien kulutustavaroiden on oltava turvallisia. Talouden toimijoille asetettuja yksityiskohtaisempia velvollisuuksia sovelletaan vain niihin toimijoihin, joihin ei sovelleta vastaavia yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettuja tietyn tuotesektorin kattavia velvollisuuksia.

3.8 Ehdotettua asetusta on yksinkertaistettu alakohtaiseen lainsäädäntöön luotavan selvän yhteyden ja standardeja koskevien sääntöjen yksinkertaistamisen ansiosta. Ihmisten terveyden ja turvallisuuden varmistamiseen tähtäävän alakohtaisen unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisten kulutustavaroiden oletetaan olevan turvallisia myös tämän asetusehdotuksen mukaisesti.

3.9 Määritelmäosuutta on ajantasaistettu tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvän uuden sääntelyjärjestelmän mukaisesti. Lisäksi tuotteen turvallisuusolehtaman luovien nykyisten eurooppalaisten standardien yksilöimismenettelyä sekä niiden laatimista koskevaa pyyntömenettelyä on yksinkertaistettu huomattavasti, ja ne on saatettu yhdenmukaisiksi standardoinnin uusien yleisten puitteiden kanssa.

⁽⁷⁾ Komission päätös 2004/418/EY (EUVL L 151, 30.4.2004, s. 87).

3.10 Talouden toimijoille asetettavat velvollisuudet koskevat muun muassa tuotemerkintöjä, tuotteen tunnistetietoja, korjauksia toimenpiteitä, joihin on ryhdyttävä tuotteiden kohdalla, jotka eivät ole turvallisia, sekä toimivaltaisille viranomaisille tiedottamista.

3.10.1 Ehdotuksessa edellytetään, että talouden toimijat kykenevät yksilöimään toimijat, jotka toimittivat tuotteen niille ja joille ne toimittivat tuotteen. Komissio voi hyväksyä toimia, joilla talouden toimijoilta edellytetään sähköisen jäljitysjärjestelmän luomista tai tällaiseen järjestelmään liittymistä.

4. Yleistä

4.1 ETSK kannattaa lainsäädäntöä, jolla taataan kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelun – ja etenkin tuoteturvallisuuden – korkea taso, ja katsoo että komission ehdotus voi auttaa vahvistamaan sitä, mutta toivoo, että tässä lausunnossa esitettävät näkökohdat otetaan huomioon ehdotuksen selkeyttämiseksi.

4.2 ETSK kiinnittää huomiota siihen, että ehdotuksen perusteluissa annetut kattavat tiedot eivät sisälly itse asetustekstiin. Johdanto-osan kappaleissa mainitaan esimerkiksi, että uutta asetusehdotusta sovelletaan kaikkiin myyntitapoihin, myös etämyyntiin, mutta tämä on myöhemmin jätetty pois itse asetustekstistä. Kun otetaan huomioon ehdotettu säädösmuoto, joka edellyttää, että perusteet yhtenäistetään etukäteen, jotta säädöstä tulkitaan samalla tavoin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, asetusehdotuksen artiklaosaan olisi suositeltavaa sisällyttää ainakin yhteennevedonomainen viittaus näihin seikkoihin.

4.2.1 Asetus on ETSK:n mielestä asianmukainen ja oikeasuhteinen säädösmuoto, koska se on ainoa säädös, joka mahdollistaa samalla tavoin samoja riskejä tukevien samojen toimenpiteiden hyväksymisen kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Se on asianmukainen väline direktiivien 87/357/ETY ja 2001/95/EY kumoamiseksi, kunhan näissä direktiiveissä säädetty vaadittavaa turvallisuutta koskeva suojelun taso säilytetään.

4.2.2 Tämä luo markkinoille ja kuluttajille oikeusvarmuutta, mikä yhdessä toimenpiteiden yksinkertaistamisen kanssa alentaa asetuksen hyväksymisen aiheuttamia kustannuksia, koska sen säännökset on tulkittava samalla tavoin kaikissa unionin jäsenvaltioissa.

4.2.3 On syytä korostaa, että asetusehdotuksessa rajoitetaan sen soveltamisala suhteessa unionin alakohtaiseen lainsäädäntöön. Ehdotetun asetuksen 1 artiklassa olisi tämän vuoksi hyvä korostaa sen ”yleistä” ja laaja-alaista luonnetta suhteessa

muuhun kulutustavaroiden turvallisuutta koskevaan alakohtaiseen lainsäädäntöön.

4.3 Direktiivin tavoin asetusehdotuksessa edellytetään, että kulutustavaroiden on oltava ”turvallisia”. Siinä asetetaan talouden toimijoille tiettyjä velvollisuuksia, ja se sisältää standardien luomista koskevia säännöksiä yleistä turvallisuusvaatimusta tukevaan. Artiklaosassa ei kuitenkaan mainita ”ennalta varautumisen periaatetta”, johon tuoteturvallisuuden olisi perustuttava ja joka olisi lisättävä nimenomaisesti asetuksen artiklaosaan.

4.4 Ehdotuksen määritelmät

4.4.1 ETSK katsoo, että eräitä ehdotuksen määritelmistä olisi tarkistettava, koska ne voivat tulevaisuudessa aiheuttaa ongelmia asetuksen soveltamisessa terminologiaan ja käännekielen liittyvien kysymysten tai jäsenvaltioiden erilaisten oikeusperinteiden vuoksi.

4.4.2 ”Turvallisen tuotteen” määritelmä on asianmukainen, ja siinä otetaan huomioon eri näkökohdat, joiden avulla voidaan arvioida turvallisuus suhteessa niihin tekijöihin, jotka kuluttajan pitäisi tuntea, kuten tuotteen käyttökäytä, luonne ja koostumus. Tuotteen määritelmää olisi kuitenkin täydennettävä termillä ”valmistettu”.

4.4.3 Myös ilmaukset ”tavanomaiset” ja ”kohtuudella ennakoitavat” voivat aiheuttaa hämmennystä, sillä kohtuullisuuden peruste voidaan tulkita siten, että määritelmään sisältyvät kaikki tuotteet, vaikka ne eivät olisi turvallisia, edellyttäen että niitä käytetään asianmukaisesti.

4.4.4 Olisi ehkä syytä korvata englanninkielisen version termi ”normal” termillä ”usual” tai mahdollisesti kytkeä tämä epämääräinen termi kuluttajaan, jolle tuote suunnataan. Tätä varten komitea suosittelee, että kyseinen termi korvataan termillä ”tuote, joka ei ole turvallinen”, koska käsite voitaisiin yhdistää tuotevastuudirektiivissä⁽⁸⁾ olevaan käsitteeseen. Tätä direktiiviä koskevat jäsenvaltioiden oikeuskehitykset olisi hyvä yhdenmukaistaa, vaikka tällä alalla tuotteen käsite on laajempi.

4.4.5 ”Valtuutetun edustajan” määritelmästä on syytä huomauttaa, että viittaus toimeksiantoon saattaa aiheuttaa tulevaisuudessa konflikteja niissä maissa, joissa edellytetään etukäteen allekirjoitettua toimeksiantosopimusta, ja tästä syystä se olisi hyvä korvata termillä ”kirjallinen toimeksianto”, joka antaa valtioille mahdollisuuden valita sisäiseen lainsäädäntöönsä parhaiten soveltuvan sopimusmuodon ja jolla samalla vältetään mahdolliset sopimusoikeudelliset ongelmat tulevaisuudessa.

⁽⁸⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29.

4.4.6 ”Vakavan riskin” määritelmä olisi hyvä laajentaa koskemaan kaikenlaista ”altistumista riskille, uhalle tai vaaralle”, joka kuluttajien on helpompi ymmärtää, eli olisi yhdistettävä ”vakava riski” tarpeeseen toteuttaa välittömiä toimia ja hyväksyä toimenpiteitä heti, kun riskit tulevat tietoon.

5. Erityistä

5.1 Ehdotetussa asetuksessa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen yhtenäistää ja yksinkertaistaa talouden toimijoiden velvollisuuksia, ja ETSK kannattaa tätä vilpittömästi nykyisen sekä talouden toimijoita että kansallisia viranomaisia haittaavan hämmennyksen vuoksi.

5.2 Ehdotetun asetuksen 4 artiklaan olisi lisättävä ilmaus ”jäljempänä tässä asetuksessa vahvistettavin ehdoin”, koska turvallisuuden käsite ei ehkä käy yksiin muiden alakohtaisten säästöjen säännösten kanssa.

5.3 Artiklaosassa olisi selvennettävä asetusehdotuksen soveltamisalaa sen suhteen, kuuluvatko palvelut siihen. ETSK toivoo joka tapauksessa, että komissio tekee kattavan ehdotuksen palvelujen turvallisuudesta EU:ssa.

5.4 Asetusehdotuksen 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan ”muuta alttiimpia kuluttajia” koskevan maininnan osalta on tarpeen selvittää, liittyykö muita alttiimman kuluttajan käsite johonkin yleiseen perusteeseen (esim. ikään tai terveydentilaan) vai onko se riippuvainen tuotteen ominaisuuksista (riittävän tiedon puute). ETSK katsoo, että unionin lainsäädännön johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi käytettävä itsenäisiä käsitteitä, jotka olisivat samat unionin koko lainsäädännössä, eikä määritellä käsitteitä erikseen jokaista lainsäädäntöehdotusta varten.

5.5 6 artiklan 2 kohdan h alakohdassa viitataan turvallisuustasoon, jota kuluttajat voivat kohtuudella edellyttää. Termiä ”kohtuudella” olisi konkretisoitava lisäämällä esimerkiksi ilmaus ”tuotteen luonne, koostumus ja käyttötarkoitus huomioon ottaen”, joka lisäisi asetustekstin oikeusvarmuutta.

5.6 ETSK katsoo, että kuluttajilla on oikeus saada tuotteiden alkuperästä selviä ja tarkkoja tietoja, joista on käytävä ilmi ainakin niiden konkreettinen alkuperä unionin lainsäädännön mukaisesti.

5.7 Lisäksi tämän säännöksen sanamuotoa olisi tarkistettava siten, että valmistajien ja maahantuojien on ”varmistettava” siinä säädettyjen velvollisuuksien täyttäminen.

5.8 Valmistajien ja muiden toimijoiden velvollisuudet

5.8.1 Ehdotetulla asetuksella annetaan säännöt asiakirjoista, jotka valmistajien on laadittava, ja toimenpiteistä, joita valmistajien on toteutettava kuluttajien turvallisuuden ylläpitämiseksi. Komitea pitää näitä toimenpiteitä tärkeinä.

5.8.2 Nämä erityiset velvollisuudet tarkoittavat, että valmistajien on suoritettava markkinoilla saataville asetetuille tuotteille näytteisiin perustuvia testejä, tutkittava valitukset ja pidettävä niistä sekä vaatimustenvastaisista tuotteista ja tuotteiden palautuksista kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

5.8.3 Asetusehdotuksessa ei kuitenkaan määritellä konkreettisesti, miten tämä toteutetaan, eli jätetäänkö toteutettavien toimien (kuten erityisen rekisterin perustamisen) sääntely jäsenvaltioiden harkintavaltaan vai – mikä olisi parempi – olisiko nämä toimet yhdenmukaistettava, jotta säilytetään hälytysjärjestelmä, jonka avulla markkinoille voidaan tiedottaa riittävän ajoissa tehokkaiden toimien toteuttamiseksi ennen kuin vahinkoja syntyy.

5.9 Tekniset asiakirjat

5.9.1 Kuluttajille tiedottamista koskevan velvollisuuden tulee kattaa vain tuotteiden käyttöön ja luonteeseen liittyvät seikat, eikä sen pitäisi käsittää teknisiä asiakirjoja, joissa voi olla valmistajien liikesalaisuuksiin liittyviä tai muita luottamuksellisia tietoja, joiden on tosin oltava viranomaisten käytettävissä ja joita varten on vahvistettava selvät yhteiset säännöt, joita ehdotuksessa ei ole.

5.9.2 Koska tekstistä saa vaikutelman, että valmistaja on vastuussa vaarallisen tuotteen aiheuttamista vahingoista, olisi parempi säätää, että tekniset asiakirjat ovat voimassa kymmenen vuotta. Selvyyden vuoksi 8 artiklan 6 kohdassa ilmaus ”valmistajien on varmistettava” olisi korvattava ilmauksella ”valmistajat ovat vastuussa siitä”, joka vastaa paremmin heille asetettavaa velvollisuutta. Samaa olisi sovellettava tarvittavin muutoksin maahantuojiin ja niiden vastuuseen samoin kuin velvollisuuteen säilyttää tekniset asiakirjat kymmenen vuoden ajan, kuten muiden talouden toimijoiden on tehtävä.

5.9.3 Jotta kuluttajat voivat käyttää täysin esteettä oikeuttaan saada tietoja tietystä tuotteesta, olisi suositeltavaa, että 8 artiklan 7 kohdassa – jossa valmistaja velvoitetaan ilmoittamaan yksi yhteyspiste, jossa siihen saa yhteyden – todettaisiin, että tämä mahdollisuus ei saa muodostua rasitteeksi kuluttajalle, jotta vältetään vaikutelma siitä, että heitä rangaistaan tämän oikeuden käyttämisestä.

5.10 Sellaisten tuotteiden osalta, jotka näyttävät muulta kuin ovat, ETSK kehottaa luomaan mahdollisimman korkeatasoisen suojan erityisesti leluilta näyttäviä tuotteita vastaan, joihin olisi sovellettava lelujen turvallisuudesta annetun direktiivin säännöksiä, jotta voidaan turvata alaikäisten suojelun korkea taso.

5.11 ETSK kannattaa tuotteiden jäljitettävyyttä koko toimitusketjussa, sillä se auttaa tunnistamaan talouden toimijat ja toteuttamaan korjaavia toimia – joko palautustoimia tai tarvittaessa markkinoilta poistamistoimia – sellaisia tuotteita vastaan, jotka eivät ole turvallisia.

5.12 ETSK katsoo, että ehdotuksella parannetaan eurooppalaisten standardien, joihin kuuluu oletus yleisen turvallisuusvaatimuksen täyttymisestä, nykyisen järjestelmän toimintaa. Tästä huolimatta siirtymäsäännöksiä ja oletettavaa yleisen turvallisuusvaatimuksen täyttymisestä olisi selvennettävä oikeusvarmuuden lisäämiseksi.

5.12.1 Standardoinnin merkityksen vuoksi ETSK katsoo, että eurooppalaisille standardointielimille on myönnettävä tarvittavat voimavarat, jotta ne voivat lisätä tuottavuuttaan ja taata korkean laadun, ja että kuluttajien edustusta niissä on tarpeen tehostaa.

5.13 Delegoituja säädöksiä koskeva säännös vaikuttaa periaatteessa järkevältä, vaikka niitä koskevan säädösvallan siirtäminen määräämättömäksi ajaksi ei tunnu loogiselta. Lisäksi delegoidut säädökset eivät saa vaikuttaa oleellisiin seikkoihin, ja niiden olisi pysyttävä alkuperäisen säädöksen rajoissa. Niitä olisi

ennen muuta käytettävä ennen vaarallisten tuotteiden markkinoille saattamista. Tästä syystä delegoitujen säädösten antaminen on järkevää asetusehdotuksen 15 artiklan 3 kohdan a alakohdan tarkoitukseen, kun taas niiden antaminen kyseisen kohdan b alakohdan tarkoitukseen on kyseenalaisempaa.

5.14 Seuraamusten osalta on syytä toistaa, että ETSK kannattaa rikkomustyyppien ja niitä vastaavien seuraamusten yhdenmukaistamista⁽⁹⁾, koska pelkkä yleinen ohje siitä, että seuraamusten edellytetään olevan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, saattaa vääristää markkinoiden toimintaa.

5.14.1 Lopuksi ETSK katsoo, että jäsenvaltioilla olisi oltava käytettävissään riittävät ja tehokkaat muutoksenhaku- ja oikeus-suojakeinot toimivaltaisissa tuomioistuimissa, jotta asetuksen säännökset pannaan täytäntöön kuluttajien yleisen edun mukaisesti.

Bryssel 22. toukokuuta 2013

*Euroopan talous- ja sosiaalikomitean
puheenjohtaja*

Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Esimerkiksi asetusta (EY) N:o 1071/2009 vastaavalla tavalla, EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51.